Making miracles normal for your life, #1 of 3
Tee ihmeistä normaali asia elämässäsi, osa 1/3

Hei kaikki,

Ihmeen määritellään olevan jotakin sellaista, jota ei voi selittää luonnonlaeilla, joten sitä pidetään Jumalan aikaansaamana. Olen myös nähnyt ihmeiden määriteltävän (väärin) joksikin sellaiseksi, joka rikkoo tunnettuja luonnonlakeja.

Ihme määritellään yksittäiseksi tapaukseksi. Jeesus moninkertaisti ruoan määrän. Sokeita silmiä avautui. Näitä on tapahtunut myös meidän aikanamme, mutta ei esiinny tavanomaisesti.

Tämän sarjan aiheessa, tee ihmeistä normaali asia elämässäsi, ei ole kyse 'suurten' ihmeiden näkemisestä koko ajan. Siinä on kyse ihmeiden virtauksessa elämisestä. Elämisestä niin herkkäviritteistä elämää, että Jumalan organisoima elämä on ihmeessä elämistä.

Havaintojeni mukaan ihmeet ovat usein jumalallista ajoitusta, missä Isä organisoi useiden hyvien asioiden yhdistymisen samanaikaisesti hyödyttämään jotakuta. Entä jos tämä olisi elämäntapa? Tämä on armoa tasolla, jota uskosta osattomilla ei ole, eivätkä monet kristitytkään näytä vaeltavan sillä. Voiko ihmeistä tulla meille elämäntapa?

Kristityn elämän vuoristorata

Ihme ei riko luonnonlakeja, Isä vain käyttää korkeampia lakeja, jotka syrjäyttävät alemmat lait. Lentokone nousee ilmaan tällä tavalla; se ei riko painovoimalakia, se käyttää korkeampaa lakia, nostovoiman lakia, syrjäyttämään painovoiman joksikin ajaksi. Mutta lentokone ei ole koskaan vapaa painovoimasta, se vain käyttää korkeampia lakeja lentääkseen ilman halki. Mutta sitten käylentokone laskeutuu ja alempi laki saa vallan. Mutta mitä jos lentokone eläisi korkeammissa laeissa eikä sen koskaan tarvitsisi laskeutua?

Teinivuosinani ja nyt aikuisena näen usein kristittyjen elävän 'suuresta' ihmeestä 'suureen' ihmeeseen niiden välissä ollen syvän laakson. Pohdiskelin teini-ikäisenä: mitä jos voisi elää ihmeiden maailmassa? Silloin ihmeet olisivat elämäntapa, elämäntyyli, odotusarvo jokaiselle päivälle.

Järkeilin, että minun täytyisi aloittaa lyhentämällä aikaa ihmeiden ja laaksojen välillä, jotta voisin astua laaksojen yli ja kulkea vuorenhuipulta vuorenhuipulle. Toivottavasti jonain päivänä voisin vain astua ihmeestä ihmeeseen elämäntapana.

Pohdin myös, merkitsisikö käyrän huippukohdassa eläminen vain sitä, että kasvaisin siihen pisteeseen asti, etteivät laaksot näyttäisi niin syviltä, samalla tavalla kuin Paavali arvosti vaikeuksia ja jopa näytti arvostavan lihassa heikkona olemista, jotta Hänen armonsa voisi tulla hänessä täydelliseksi?

Hänen teidensä tunteminen

Ollessani teini-ikäinen psalmi 103:7 oli jotakin sellaista, mitä kaipasin: " Hän on tehnyt Moosekselle tunnetuksi tiensä, Israelin lapsille suuret tekonsa." Jos tuntisin Hänen tiensä, teot (ihmeet) seuraisivat.

Israelin näkemiin tekoihin kuuluivat manna erämaassa, vesi kalliosta, ihmeellinen viiriäissaalis ja muuta. Israelilaiset menivät nälästä janoon ja takaisin nälkään elämäntapana. He näkivät Hänen tekonsa.

Halusin tuntea Hänen tiensä, jotka ovat: "Tiet, joilla Hän itse kulkee" ja "Toimenpiteet ja keinot, joita Hän käyttää tuodakseen julki kunniansa." (Gill's Exposition of the Bible /Gill's -Raamatun selitys koskien Ps 103:7) Se oli sydämeni. On yhä.

Näin melkein jokaisen kristityn, teini-ikäisten ystävieni ja äitini aikuisten kristittyjen ystävien juoksentelemassa ympäriinsä etsien ihmettä. Heidän kristityn elämänsä oli mannan saamista yhtenä päivänä, nälän näkemistä useina seuraavina päivinä, sitten vettä kalliosta, sitten nääntymistä, sitten viiriäisparvi, jotta he saattoivat syödä jälleen, sitten puutetta – loppumattomassa kierteessä elämäntapana. He elivät vuoristoratamaista kristityn elämäntapaa. En halunnut sitä. Halusin tuntea Isän tiet. Jos tuntisin tiet, teot seuraisivat.

Voimmeko elää vuoren huipulla? Kutsu

Niihin aikoihin, jolloin kyselin, voisinko tuntea Herran tiet kuten Mooses, mikä sitten johtaisi elämiseen ihmeissä vuoristorataa muistuttavan elämäntavan sijaan, meidän lauantai-iltainen 'rukouksen ja ylistyksen' kokouksemme esitteli meille uuden laulun. Vuosi oli 1975, joten kuvittele sointusitran ja kitaran soivan laulaessamme Jes. 55: 6-13 pohjalta:

"Menet iloisena ja rauhan johdattamana, vuoret ja kukkulat murtautuvat esiin edessäsi. Ilon huutoja kuuluu ja kaikki kedon puut taputtavat, taputtavat käsiään. Ja kedon puut taputtavat käsiään. Kedon puut taputtavat käsiään. Kedon puut taputtavat käsiään ja sinä menet iloisena."

Tutkiessani tuota tekstiä näin jotakin mitä en ollut nähnyt koskaan aiemmin: kutsun, joka edelsi kaikkea tuota iloa ja syyn, miksi kaikki nuo puut taputtivat käsiään:

"Etsikää Herraa silloin, kun hänet löytää voidaan; huutakaa häntä avuksi, kun hän läsnä on. Jumalaton **hyljätköön** tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja **palatkoon Herran tykö**, niin hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä hänellä on paljon anteeksiantamusta."

"Sillä minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra. Vaan niin paljon korkeampi kuin taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne." 55: 6-9 (Menet iloisena ja rauhan johdattamana, vuoret ja kukkulat murtautuvat edessäsi...)

Yhtäkkiä näin sen – jumalattomalle, väärintekijälle esitetään kutsu hylätä tiensä ja palata Herran korkeammille teille! Kyllä, näin sen! Jumala ei lausunut, että Hän on niin korkea ja ylevä, ettemme me pelkät ihmiset kykene samastumaan. Hän käskee hylkäämään omat tiesi ja ajatuksesi, palaamaan Herran luo ja Hänen korkeammille teille ja ajatuksiin! Lue tuo kohta kokonaisuudessaan ja löydät toivon ja ilon ja kyllä, voit tuntea Hänen tiensä ja elää siinä!

Me VOIMME tulla ylös Hänen teilleen ja Hänen ajatuksiinsa – me voimme tuntea Hänen tiensä! Se puolestaan johtaa ihmeisiin. Ihmeet voivat olla normaaleja, elämäntapa, kun kuljemme Hänen korkeammilla teillään ja korkeammissa ajatuksissaan. Emme tavoittele ihmeitä, tavoittelemme Hänen teidensä tuntemista.

Ensi viikolla kerron osan matkastani, joka on avain Isän teillä elämiselle sen sijaan, että eläisi ihmeestä laaksoon ja takaisin ihmeeseen, etsimässä aina seuraavaa suurta juttua, joka pelastaa viimeisimmästä tilanteesta. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

Making miracles normal for your life, #2 of 3
Tee ihmeistä normaali asia elämässäsi, osa 2/3

Hei kaikki,

Viime viikolla kerroin, että Isä tosiaankin kutsuu meidät ylös Hänen korkeammille teilleen. Itse asiassa, jos me muutamme ajattelutapaamme, ymmärrämme, että se oli sitä mitä Jeesus evankeliumeissa teki: kertoi Isän korkeammista teistä ja kutsui meidät liittymään Hänen seuraansa.

Niinpä ensimmäinen askel on tietää, että kuulut korkeammille teille. Tässä on kyse ajattelumme muuttamisesta, sellaisten ajatusten lopettamisesta, jotka väittävät tätä Uuden testamentin totuutta vastaan ja itsemme pakottamisesta hyväksymään tämän kutsun ihmeellinen armo. Tämän tietäminen luo sisällemme odotuksen hyvästä, odotuksen joka päivä nähdä, mitä hyvää Isä on meitä varten suunnitellut. Nousemme ylös vuoteesta innokkaasti odottaen nähdäksemme, mitä Isä on meitä varten suunnitellut.

Kuinka olemme kykeneväiset tähän?

"Kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät soveliaiksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa, häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan. Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen." Kol. 1: 12-14

Olemme kykeneväiset, koska Isä Jumala on saanut aikaan sen, että olemme hengessämme tulleet uudesti luoduiksi Hänen Pyhän Henkensä toimesta, mikä teko siirsi meidät välittömästi Hänen valtakuntaansa. Se tekee meidät soveliaiksi Hänen lapsinaan, sillä olemme Hänestä syntyneet Hengen toimesta ja sen tähden myös Hänen valtakuntansa kansalaisia – valtakunnan, jossa hallitsee Hänen Poikansa.

Kuulumme korkeammille teille. Se on nyt meidän luontomme. Lopeta mahdolliset vastaväitteesi, jotka valehtelevat sitä totuutta vastaan, mitä Hän on tehnyt. Vangitse ajatukset ja tunteet kuuliaisiksi Kristukselle ja Uuden testamentin realiteeteille. Pane pois syyllisyytesi ja häpeäsi ja anteeksiantamattomuutesi itseäsi kohtaan ja kasva aikuiseksi. Aivan niin. Kasva aikuiseksi. Anna sisälläsi olevan Elämän muuttaa tunteesi, ajatuksesi, tapa jolla ajattelet menneisyyttäsi ja sitä kuka olet.

Ole Sanan tekijä – vangitse ajatukset kuuliaisiksi Kristukselle ja ala ajatella oikein: olet taivaan valtakunnan kansalainen, sinut on siirretty pois pimeyden valtakunnasta ja olet tullut ylös Kuninkaamme korkeammille teille. Hänen tavallaan ajatteleminen on osa valtakunnan kulttuuria.

Älä salli mitään muuta kuin Uuden testamentin ajattelua tai tuntemista. Joka kerran, kun väärä ajatus tulee mieleesi, torju se ja lausu ääneen ja ajatuksissasi Uuden testamentin todellisuutta. Ota auktoriteetti vastakkaisten tunteiden yli, sillä ne eivät ole Uuden testamentin todellisuutta.

Kristillisyys on yliluonnollista. Elämämme tulisi heijastaa tuota.

(Ihmeet eivät lakanneet ensimmäisellä vuosisadalla. Voin suositella kahta englanninkielistä ystävien kirjaa tästä aiheesta: "2,000 Years of Charismatic Christianity" (2.000 vuotta karismaattista kristillisyyttä) kirjoittanut Eddie Hyatt, kirja on helppolukuinen sekä "Miracles and the Supernatural Throughout Church History" (Ihmeet ja yliluonnollisuus halki kirkkohistorian) kirjoittanut Tony Cooke, kirja on yksityiskohtaista historiankirjoitusta. Kummankin saa englanniksi Kindle-formaatissa e-kirjana)

Ihmeet olivat niin tavallisia seurakuntien keskuudessa, että yksittäisiä ihmeitä ja parantumisia ei edes mainittu (UT:n) kirjeissä; koska ne olivat niin suuri osa normaalia kristillisyyttä. Paavali kysyi seurakunnilta Galatiassa, joka oli suuri alue keskellä nykypäivän Turkkia: "Kun Jumala

tekee ihmeitä teidän joukossanne, tekeekö Hän sen Henkensä kautta vai lukemalla Mooseksen lakia?" 3: 3-5 (suomennos tässä)

Ensimmäisessä kirjeessään korinttilaisille Paavali käytti koko 12. luvun puhumiseen hengellisistä lahjoista ml. ihmeet ja parantumiset, joita seurakunnassa on.

Kirjeessään koko Kristuksen ruumiille Rooman imperiumissa Jaakob kirjoitti, että jos oli ketään sairasta, hän kutsukoon (koti-) seurakunnan johtajat ja he rukoilkoot hänen puolestaan ja hän parantuisi. 5: 14-15

1. Kor.14: 23-25:ssa Paavali kirjoittaa, että heidän kokoontumisensa olivat niin täynnä Jumalan Henkeä, että osallistuvan vieraan sydämen salaisuudet voisivat tulla paljastetuiksi yliluonnollisesti ja hän tunnustaisi Jumalan olevan heidän keskellään.

Onko sinun seurakuntasi noin yliluonnollinen? Oletko osa toisten elämää niin että kykenet omakohtaisesti näkemään kaiken sen, mitä Jumala on tekemässä niissä, joiden kanssa olet yhteydessä? Pyöriikö keskustelu Isän Jumalan korkeampien teiden ja ajatusten sekä sen ympärillä, mitä Hän on tehnyt?

Jos olet aidossa raamatullisessa kotiseurakunnassa (ei auditorioseurakunnan pienoisversiossa), teillä on tilaisuus rukoilla toistenne puolesta vähintään viikoittain, mitä todennäköisemmin näet näitä asioita – mutta jos olet raamattupiirissä tai pienryhmässä tai auditorioseurakunnassa, onko teillä edes tilaisuutta rukoilla toistenne puolesta?

Osa Hänen korkeammilla teillään elämisestä on varmuus sisällä siitä, että ihmeet, rukousvastaukset, parantumiset ovat normaali osa uskoasi. Ei mikään iso juttu, vain kristillisyyttä. Muuta ajattelusi. Ihmeet ovat normaaleja, jos ne ovat osa Isämme ja Herramme korkeampia teitä. Ja hanki ihmeissä elämisen nälkä, jos sinulla ei nyt ole sitä elämässäsi. Se alkaa ajattelemalla Uuden testamentin realiteetteja.

Oletko osa epänormaalia kristillisyyttä?

Todettujen realiteettien, joista on kirjoitettu Uuden testamentin sivuilla, täytyy aidosti tulla osa ajatteluamme. Isä on adoptoinut meidät ja asettanut meidät istumaan kanssaan taivaallisissa. Isä on sen tähden tehnyt meidät kykeneviksi olemaan osalliset perintöömme pyhien joukossa, Hänen valossaan. Meidät on sen tähden jo siirretty pois pimeyden valtakunnasta, jolla ei enää ole mitään kontrollia ylitseni, ja siirretty valtakuntaan, jossa Jeesus on Kuningas.

Tällainen ajattelu on välttämättömyys uskovalle, jotta voi kulkea korkeammilla teillä. Apostolien teot on normaalia kristillisyyttä. Ihmeiden, parantumisten, riivaajien karkottamisen, enkelien ja Herran ja kaikkien muiden Hengen asioiden näkeminen ja niihin osallistuminen on normaalia kristillisyyttä. Rukousvastaus on normaalia. Herran läsnäolon kokeminen on normaalia.

Muistan selvästi eräänä päivänä teini-iässä seisoessani makuuhuoneessani, kun tuon tajuaminen kolahti: Apostolien teot on normaalia kristillisyyttä. Se mitä apostolit kuvasivat normaalina elämässään ja kirjeissään oli normaalia kristillisyyttä. Parantumiset, kielet, ihmeet, enkelit, Herra, se kaikki oli normaalia.

Jos se missä olin seurakunnassa tai jos ympärilläni olevien ihmisten elämät eivät muistuttaneet Apostolien tekoja, kyse oli epänormaalista kristillisyydestä. En halunnut epänormaalia kristillisyyttä. Halusin normaalia kristillisyyttä sellaisena kuin Jumala normaalin määrittelee, enkä pysähtyisi, ennen kuin löytäisin toisia, jotka uskovat Apostolien tekojen olevan normaalia kristillisyyttä. Tämä on avain kohti sitä, että tulee ylös Hänen korkeammille teilleen ja korkeampiin ajatuksiinsa. Kutsu pysyy, kuinka vastaamme?

Jatkamme siitä ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

Making miracles normal for your life, #3 of 3
Tee ihmeistä normaali asia elämässäsi, osa 3/3

Hei kaikki,

Olemme selvittäneet, että Isä on esittänyt meille kutsun hylätä alemmat tiemme ja ajatuksemme ja tulla ylös Hänen teilleen ja ajatuksiinsa. Hän on tehnyt meidät kykeneviksi tekemään niin uudestisyntymisen kautta, joka sijoittaa meidät Hänen valtakuntaansa, jonka Kuninkaaksi Hän on nimittänyt Poikansa Jeesuksen. Fil. 2: 5-11, 1. Kor. 15: 24-28

Kuinka tämä toimii todellisessa elämässä?

Matt. 11: 19:ssä ja Lk. 7:35:ssa Jeesus esittää lausunnon: "viisaus on oikeaksi näytetty teoissansa."

Se tarkoittaa, että nyt tehty päätös ei ehkä näytä olevan visas, mutta myöhemmät tulokset osoittavat taaksepäin alkuperäiseen päätökseen ja todistavat sen viisauden. Viisas päätös saattaa sen tekohetkellä näyttää tyhmältä. Sinulla voi olla ystäviä, jotka kysyvät, mitä olet tekemässä. Saatat kohdata kritiikkiä. Juuri viisauden teot (englanninkielisessä tekstissä ‘lapset’), jotka nähdään paljon myöhemmin, ja jotka katsovat taaksepäin vahvistaen ja oikeuttaen alkuperäisen päätöksen. Voisimme sanoa tänään, että "Viisaalle päätökselle antavat oikeutuksen sen tulokset."

Eläminen Isän korkeammilla teillä ja ajatuksissa tarkoittaa, että on halukas näkemään pitkän aikavälin, kokonaiskuvan, ja on halukas tulemaan kutsutuksi typeräksi ja tyhmäksi niiden taholta, jotka eivät ymmärrä Hänen korkeampia teitään.

Tulet maksamaan siitä, jos päätät kulkea Hänen korkeammilla teillään...

Se tarkoittaa, että Hänen korkeammilla teillään ja korkeammissa ajatuksissaan kulkeminen merkitsee hyvin usein kahdesta edessämme olevasta vaihtoehdosta sitä vaikeampaa. Meidän omasta elämästämme: kun eräs ystävämme seurakunnassa käytti Barbin ja minun pastorista sanomaamme irrallaan asiayhteydestä ja kertoi pastorille meidän syyttäneen häntä, Barb ja minä menimme suoraan pastorin ja hänen vaimonsa luo ja pyysimme anteeksi. Emme esittäneet puolusteluja, vaikka selitimme, mitä oli tapahtunut.

Mutta suhde palautui ennalleen, koska maksoimme ylpeyden hinnan, nöyrryimme ja pyysimme anteeksi, vaikka itse asiassa emme sanoneet mitään väärää. Tuo toinen henkilö käytti sanojamme asiayhteydestä irrallaan ja käytti niitä aseena pastoria vastaan. Meidän täytyi valita nöyryyden korkeammat tiet, mikä oli vaikeampi vaihtoehto. Olisimme voineet jättää tuon seurakunnan ja kertoa ihmisille, että 'Jumala on johdattamassa meitä muualle', mutta se olisi ollut valehtelemista totuuden vastaisesti. Se olisi ollut ylpeyttä.

Mutta kyse on sisäisestä kamppailusta, joka alkaa elämässä varhain. Myöntääkö lapsi syöneensä piparin vai valehteleeko hän asiasta? Jumalan korkeammat tiet merkitsevät asian myöntämistä ja anteeksi pyytämistä, seurauksista vastaamista. Mitä tuo lapsi tekee?

Monet aikuiset 'syövät piparin' ja sitten syyttävät siitä järjestelmää tai jotakuta toista, joka teki jotakin, mikä sai heidät tekemään sen mitä he tekivät. Aadam sanoi, kun hänet konfrontoitiin 1.

Moos. 3:12:ssa: "Vaimo, jonka annoit olemaan minun kanssani, antoi minulle siitä puusta, ja minä söin." Aadam pyrki osoittamaan Eevan syylliseksi ja Herran osin vastuussa olevaksi hänen synnistään. Hänen olisi yksinkertaisesti pitänyt myöntää, että hänellä oli vapaa tahto ja hän söi. Meidän täytyy yksinkertaisesti myöntää: 'Söin sen piparin'. Tuo nöyrtyminen, vaikka tiedät toisten myötävaikuttaneen siihen, että söit sen piparin, on korkeampi tie.

Rakkaus on Jumalan korkeampi tie, mutta sen mukana tulee satutetuksi tulemisen riski. Kuinka monta kertaa olet ajatellut ystävyytesi 'seurakunnan ihmisten' kanssa olevan suurempaa kuin seurakunnassa käyminen vain havaitaksesi, että kun olet jättänyt tuon seurakunnan, he lopettavat kaiken yhteydessä olon? Joka tapauksessa sinä kuljit Hänen korkeammilla teillään ja maksoit siitä hinnan.

Valtakunnan arvot ovat Hänen korkeammat tiensä ja ajatuksensa

Hänen korkeammat rehellisyyden ja läpinäkyvyyden tiet voivat merkitä sen vaikean puhelun soittamista luottokorttiyhtiölle, jonka maksuja on rästissä – siihen liittyvän pelon läpi kulkien – luottaen, että Isä on jotenkin varautunut asiaan ja on suosiollinen sinua kohtaa ja Hänellä on suunnitelma, jos soitat sen puhelun. Suunnitelma saattaa olla se, että leikkaat luottokortin palasiksi ja alat elää varojesi mukaan, mutta niin toimiminen tulee paljastumaan viisaudeksi tuon velan toisella puolen.

Jeesus sanoi Matt. 25: 31-46:ssa, että kun Hän tulee ja perustaa valtakuntansa, Hän tulee erottamaan kansakunnat niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. Ne, jotka ovat 'Hänen' puolellaan, pitävät sisällään ne, jotka antoivat Hänen veljilleen vettä, vaatteita, olivat vieraanvaraisia, ja jotka kävivät sairaiden ja vankilassa olevien luona (noina aikoina vankilassa olevat olivat perheen ja ystävien varassa ruoan ja vaatetuksen suhteen).

Sinun täytyy olla ihmissuhteita, jotta tunnet Jeesuksen kuvaamat tilanteet. Katso elämääsi nyt, onko sinulla aitoja ihmissuhteita? Oletko tekemisissä ihmisten kanssa, joita osaat auttaa elämän halki?

Kun viranomaiset vapauttivat Pietarin ja Johanneksen Apt. 4:ssä, sanotaan jakeessa 23: "Ja päästyään vapaiksi he menivät omiensa tykö ..." Onko sinulla 'omia', joiden luo voit mennä?

Hänen korkeammat tiensä eivät ole maailman korkeampia teitä. Ne eivät yleensä ole prameita. Ne eivät vedä huomiota sinuun tai Häneen. Hän on hiljainen ja nöyrä sydämeltä. Opi Hänestä, kuten Hän sanoi. Opi nöyryyttä, sävyisyyttä. Juuri siinä sinä opit. Hänen tiensä ovat normaalia, jokapäiväistä elämää rakkaudessa vaeltamista ja pyrkimystä tehdä hyvää.

Hänen valtakunnan lakinsa pitävät sisällään mm. lapselle annetun vesimaljan arvostamisen. Veljen tai sisaren Herrassa auttamisen ruokaa ja vaatetusta ja yösijan antamalla. Lähetyskäsky on 'opettakaa toisia noudattamaan sitä, mitä olen teitä käskenyt' – se tarkoittaa, että heidän täytyy olla riittävän lähellä sinua havainnoidakseen, että panet Jumalan tiet täytäntöön omassa elämässäsi.

Kun ihminen on ratkaissut sydämessään sen, ettei välitä siitä, näkevätkö ihmiset hänet, vaan haluaa tulla Jumalan näkemäksi, hän kulkee tässä elämässä nöyränä, läpinäkyvänä Hänen korkeammilla teillään ja ajatellen Hänen korkeampia ajatuksiaan.

Maailman tullessa kasvavassa määrin pimeäksi, sen teiden ollessa kateutta, riitoja, eriseuraisuutta, murhia, noituutta, seksuaalisia syntejä ja kieroutumia sekä muita syntejä, jotka on lueteltu Gal. 5: 19-21:ssä lihan teoksi, ne tulevat silmiinpistävämmiksi kulttuurissa ja yhteiskunnassa. Sen vastakohtana ne, jotka kulkevat Isän korkeammilla rakkauden, ilon, rauhan,

lempeyden, pitkämielisyyden, kärsivällisyyden, sävyisyyden, itsehillinnän teillä, heijastavat vastakkaisten arvojen ja tulosten elämää.

Ihmiset tulevat kysymään meiltä, miksi meillä on sellainen rauha, miksi elämässämme näyttää olevan järjestys, vaikka muilla ei ole? Toisaalta ihmiset tulevat olemaan suuremmassa määrin riippuvaisia hallituksesta koskien asioita, joiden jakamista toistemme kesken Jeesus opetti – huolehtikaa toisistanne, kun kuljemme yhdessä elämän halki. Kun hallitus epäonnistuu.

Kun byrokraattiset järjestelmät tukkiutuvat ja pysähtyvät kirskuen, tulee olemaan monia, jotka tajuavat olevansa yksin eikä heillä ole elämässä ketään auttamassa. Ja sitten he näkevät heidän kristityn naapurinsa, työtoverinsa, perheenjäsenensä ja tulevat juosten hakemaan apua.

Alkuseurakunta ei kyllästänyt joka suuntaan levittyvää Rooman valtakuntaa 300 vuoden kuluessa pitämällä suuria evankelioimiskokouksia tai 'kutsu ystävä seurakuntaan' sunnuntaita. He kokoontuivat kodeissa, evankelioivat perheen ja suvun, ystävien, naapurien ja työtovereiden joukossa. He vuorottelivat isännöinnissä, vuorottelivat johtamisessa ja kulkivat elämän halki tuon ihmisryhmän kanssa. Kun jokin koti tuli liian pieneksi kokoontujille, koska kaikki, jotka voivat, olivat tottuneita isännöimään ja kaikki vuorottelivat johtamisessa, yksinkertaisesti osa siirtyi vuorottelemaan toisissa kodeissa keskenään, ja näin täytettiin alhaalta käsin valtakunta perheestä perheeseen, talosta taloon. Kuten Apt. 4:ssä, heidän elämässään ei ollut puutteita, koska varmistauduttiin siitä, että heidän keskuudessaan perustarpeet tyydytettiin.

Tyypillinen roomalainen oli riippuvainen järjestelmästä elatuksensa suhteen, jopa leivän jakoi hallitus. (Tunnettiin nimellä Cura Annonae jumalatar Annonan mukaan, kyse oli hallituksen jakamasta ilmaisesta viljasta ja myöhemmin ilmaisesta leivästä)

Tulossa ovat päivät, jolloin on huomattava ero toisaalta niiden välillä, jotka elävät lihan teoissa ja toisaalta niiden, jotka vaeltavat hengen hedelmän korkeammilla teillä. Tulossa ovat päivät, jolloin raamatullisen kristillisen kulttuurin ulkopuolella olevat näkevät ne, jotka elävät Jumalan ihmissuhteiden ja valtakunnan kulttuurin korkeammilla teillä ja sen, kuinka näiden tarpeet tyydytetään, kuinka näillä on rauha, kuinka nämä kukoistavat – ja he haluavat nähdä, kuinka heilläkin voi olla tämä Jeesus.

"Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin hän armahtaa häntä. Sillä minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra." " Hän on tehnyt Moosekselle tunnetuksi tiensä, Israelin lapsille suuret tekonsa." "Usko, toivo, rakkaus. Suurin niistä on rakkaus."

Älä ole niiden joukossa, jotka jatkuvasti etsivät jotakin Hänen 'teoistaan' (ihmeitä) elämässäsi, eläen ihmeestä ihmeeseen. Tunne Hänen tiensä ja ihmeistä tulee niin normaaleja, askeleittesi järjestäminen niin Jumalan kontrolloimaa, että olet jatkuvassa päivittäisessä yhteydessä Häneen ja olet vakuuttunut Hänen syvästä ja täydestä osallistumisestasi elämääsi.

Uusi aihe ensi viikolla. Siihen saakka, siunauksin!
John Fenn/LL